

Az ERDÉLYI tanulmányi kirándulás **előkészítő órái**

Több előkészítő órát is tartottunk, egész pontosan hatot.

Pados Edit magyar szakos kolléganő tartott órát Szent László csodatételeiről, Szent Lászlóról szóló legendákról, mondákról, valamint Csíksomlyóról, Babba Máriáról, a búcsújárásról.

Pintérné Kováts Csilla rajz- és földrajz szakosként a székelykapukról, azok jelképrendszeréről, felépítéséről, Erdély magyar lakta tájairól tartott foglalkozást.

A következő alkalommal pedig a parajdi sóbányáról, a sószorosról illetve a Medve tóról tartott foglalkozást, aminek a végén a gyerekek feladatokat és totót oldottak meg.

Solymos Zsigmond történelem szakos kolléga Erdély történelméről, Trianonról, a békekötés következményeiről tájékoztatta a 7. osztályosokat.

Vargáné Magyar Katalin tanárnő a Székely Himnuszt tanította meg.

Megyeriné Varga Enikő tanárnő - aki Erdélyben született és élt 18 éves koráig, adott élethű képet élményeiről, tapasztalatairól.

A tanulók a megadott szempontok szerint anyagot gyűjtöttek Erdély nagyjairól, történelmi személyiségeiről, ismerkedtek a meglátogatandó városok, vidékek, tavak, bányák történetével, a természeti képződmények valódi és mondai keletkezési körülményeivel. Prezentációkat (ppt-eket) csináltak, jártasságot szereztek kiselőadások tartásában, fejlesztve a szóbeli, írásbeli és informatikai készségüket. Megismerték Erdély történetét, nagyobb városainak berendezkedését, lakosainak összetételét, felelevenítették korábbi tanulmányaikat:

- 6. osztály: Erdély aranykora, Bethlen Gábor, Rákócziak, reformáció

- 7. osztály: forradalom és szabadságharc

Az ERDÉLYI tanulmányi kirándulás szülői értekezlete

2018. április 24-én szülői értekezleten vettek részt az Erdélybe utazó diákok szülei.

Solymos Zsigmond és Megyeriné Varga Enikő osztályfőnökök tájékoztatták a szülőket a HATÁRTALNUL pályázat céljáról az erdélyi utazásról, az útvonalról, a megvalósítandó programokról.

2018. május 8. Az első nap

Indulás kedden, hajnali 5 órakor. Búcsúzás a szülőktől, bepakolás a buszba, elhelyezkedés, majd integetés a szülőknek. Alvás a buszon (már aki tudott, de legtöbben olyan izgalomban voltak, hogy inkább beszélgettek, kérdezősködtek). Utazás, kis pihenőkkel, fáradt végtagok megtornáztatása.

Az országhatárt Ártándnál léptük át, szerencsére nem kellett sokat időznünk, gyorsan átjutottunk.

Folytattuk utunkat Nagyvárad felé, ahol a város elkerülőjén nagy forgalmi dugó volt. Innen kikeveredve a Királyhágó felé tartottunk, ahol hosszabb pihenő következett. Itt megcsodáltuk az elénk táruló gyönyörű tájat, beszéltünk arról, hogy ez Erdély kapuja, amely nemcsak gazdasági, hanem kulturális szerepet is jelent, hiszen kapcsolatot teremt a Partium és a történelmi Erdély között.

Továbbhaladva Csúcsán a buszból megtekintettük Boncza Berta szüleinek kastélyát, beszéltünk Csinszka és Ady Endre szerelméről, kapcsolatáról.

Tordához közeledve a Tordai-hasadék tárult elénk, a buszból nagyon jól lehetett látni. Beszéltünk a földrajzi vonatkozásáról, majd elmeséltük a gyerekeknek a Tordai-hasadékhoz fűződő Szent László legendát.

Kolozsvár elkerülőjén elhaladva Marosvásárhely reptere felé vettük az irányt, ahol csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk Prezmer Fülöp, Gyimesközéploki születésű és lakosú idegenvezető.

Innentől kezdve ő mutatta be nekünk székelyföldet és ismertette a ránk váró programokat.

Marosvásárhelyről Farkaslaka felé vettük az irányt, közben idegenvezetőnk mesélt azokról a főbb helyiségekről, amelyeken áthaladtunk.

Kb. 18 órára értünk Farkaslakára, ahol Tamási Áron síremlékénél álltunk meg.

A sírja a templomkertben található, melynek sírkövét Szervátiusz Jenő, és fia Tibor, erdélyi szobrászok alkották. A kövön ez a felirat olvasható: Törzsében székely volt, fia Hunniának. Hűséges szolgája bomlott századának.

Megtudtuk, hogy Tamási Áron kimagasló megörökítője volt a székely életmódnak. Munkássága az Ábel trilógiában csúcsonyul ki, melynek híres mondata a szülőföldhöz ragaszkodás csodálatos megfogalmazása. 'Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.'

Síremléke a Hargitáról származó kb. 8 tonnás bazalttömb. Az emlékműről Sütő András, a híres író mondta: „Több tonnás hegyi beszéd”.

Az itthonról vitt koszorút elhelyeztük a síremléken.

Ezután a vacsora következett, amelyet a négy szálláshely egyikén lévő étkezőben fogyasztottunk el. Mindenki nagyon éhes volt már, az étel pedig nagyon finom volt.

Vacsora után mindenki elfoglalta a szálláshelyét és az élmények megbeszélése meg a szülőkkel való beszélgetések után mindenki elaludt, hiszen egy fárasztó, hosszú, de nagyon szép, izgalmas utazás volt mögöttünk.

2018. május 09. A második nap

Reggeli után buszra szálltunk. Aznapi programunk első állomása Szováta volt. Itt körbesétáltuk a Medve-tavat. Idegenvezetőnkől megtudtuk, hogy ez a világ legnagyobb heliotermikus tava, alakja egy kiterített medvebőrre emlékeztet, innen kapta a nevét, megtudtuk, hogy a tó vizének számos gyógyhatása van. Szovátaán még megcsodáltuk a gyönyörű villákat, az idegenvezető beszélt a város idegenforgalmáról.

Szováta után Parajd következett, ahol meglátogattuk a parajdi sóbányát, meghallgattuk az idegenvezető tájékoztatását, utána pedig 2 órás szabadprogram következett, amelyet a gyermekek kifejezetten felszabadultan töltöttek. Kipróbálták a kalandpályát, megnézték az ott kialakított összes látványosságot. A sóbánya után a Sósoros következett, amely egy kb. 8 km hosszú gyalogtúra volt. Itt a föld sőt sír és izzad a talaj és sóval vegyes az út pora is. A gyalogtúra után elfogyasztottuk az ebédre kapott hidegételt, ezután pedig Korond felé folytattuk utunkat.

Korondon először egy fazekas műhelybe látogattunk el, ahol Lajos bácsi beavatott minket a fazekasság rejtelseibe. Megnézhettük, sőt ki is próbálhattuk, hogyan készül el egy cserépedény. Az egész munkafolyamatot végigkövethettük. Ezután mindenki vásárolhatott is ajándékot a szüleinek, testvéreinek.

Egyik árus bácsitól kiselőadást hallottunk a székely kapuk jelképrendszeréről, felelevenítettük a rajzórán tanultakat, az elő-feladatok kapcsán hallottakat.

Korond után Csíksomlyó felé vettük az irányt. Átkeltünk a Hargitán, ahol gyönyörű vadregényes látványban volt részünk. Csíksomlyóra érve megmásztuk a Kálvária dombot, megtekintettük a Makovecz Imre által tervezett szabadtéri oltárt, ahol már a pünkösdi búcsú előkészületei zajlottak. Itt elénekeltük az énekórán tanult székely himnuszt és a magyar himnuszt is. Ezután bementünk a templomba csendesen elmélkedni, aki akarta sorban állás árán megérintette Babba Mária szobrát. Igazán megható volt, hogy a gyerekek, milyen fegyelmezetten kivárták, hogy sorra kerüljenek.

A programokban gazdag és nagyon tartalmas nap után Farkaslakára visszaérve finom vacsora várt bennünket. Vacsora után átbeszéltük az aznap látottakat, meghallgattuk a gyerekek beszámolóit, mindenki elmondhatta mi tetszett neki a legjobban. Ezek után a szállásainkra mentünk és fürdés után mindenki gyorsan álomba szenderült.

2018. május 10. A harmadik nap

Reggeli után meglátogattuk Tamási Áron szülőházát, amely most múzeumként működik. Itt az unokaöccse és annak felesége mutatta be a múzeumot, mesélt Tamási Áronról. Ezután buszra szálltunk, első állomásunk a Madarasi Hargita volt. A busszal egy erdei útig tudtunk menni, ahol traktor által húzott szekér várt ránk, amelyre az egész csoport felfért. Ez vitt fel minket 10 km-en keresztül a csúcs felé. Az említett táv után már a traktor sem tudott tovább haladni, innen már gyalog folytattuk utunkat kb. 4 km a csúcsig. 3 fok volt a hőmérséklet, előkerültek a táskákból a kabátok. Ez Székelyföld legmagasabb hegycsúcsa (1801 méter). Megérte felmászni a csúcsra, mert onnan gyönyörű kilátás nyílik a környező hegyiségekre, medencékre. A csúcsra vezető úton is állandóan megálltunk, csodálva a fokozatosan kitáruló panorámát. A csúcsra érve aztán rendkívüli a látvány, szinte „egész Erdély” a lábaink előtt hever. A már-már valószerűtlen panorámát nem lehet elfeledni. A hegytetőn körbesétálva, egy másik érzés is hatalmába keríti az embert. A hely misztikus hangulatát a tetőn szétszórta felállított apróbb-nagyobb kőhalmok és kőfeliratok, valamint a kereszték és kopjafák fokozzák. Talán nem tudjuk megfogalmazni, de aki itt járt egyszer, biztosan megérti, miért Szent a székelyeknek ez a hely.

Visszafelé szintén traktorral tettük meg a buszig lévő távolságot. Ekkorra már mindenki fáradt volt, de visszafelé az út rövidebbnek tűnt, mert lefelé haladtunk.

A busszal Székelyvarság felé vettük az irányt. Mivel már nagyon éhes volt a társaság a hargitai gyalogtúra után, a székelyvarsági látogatásunkat falatozással kezdtük. Igazi székely falusi szabad ég alatt elfogyasztott lakomában volt részünk. Nem hiányozhattak a sültkolbász, szalonna, tepertő, lilahagyma, főtt tojás és az egyéb finomságok az asztról. Mindenki nagyon jól lakott, de csak ezután várt ránk a meglepetés: a zsidelyezés bemutatása. Ám ehhez és a vízesés meglátogatásához még kb 6km-t gyalogolnunk kellett. Sajnos út közben többször elkapott az eső bennünket. Néha bőrig áztunk, máskor még jól is esett pár csepp hűsítő esővíz. Ez Hargita megye legnagyobb szórvány települése. Érdekes volt látni az egymástól messze álló lakóházakat, a patak völgyekkel szabdalta fennsíkon. A község lakói famunkások, zsidelykészítők. Itt tekintettük meg a zsidelykészítés fortélyait, beavattak minket a zsidelyezés tudományába. Ezután a Csorgókő-vízesést és a tőle 500m-re lévő Jézus-kútja forrást látogattuk meg, de sajnos ekkorra már nagyon esett az eső. A buszhoz visszamenet megnéztük a székelyvarsági vízimalmot és a benne lévő érdekes kis múzeumot is.

Az eső és a rossz idő miatt többször védett helyre kellett behúzódnunk, így Szelykefürdőn Orbán Balázs sírjának meglátogatása és a székelyudvarhelyi program elmaradt, mert nem értünk volna vissza a vacsora utáni néptáncos mulatságra.

Sárosan, fáradtan megérkeztünk a szállásunkra, ahol elfogyasztottuk finom vacsoránkat. Átöltözni már nem maradt időnk, mert várt ránk a Boróka néptánc-együttes. Nagyon szimpatikus fiatalok voltak, hárman közülük 8. osztályosok, akik korban a mi hetedikeseinkkel összeillettek, ezért hamar megtalálták a közös hangot, és fáradtság ide vagy oda, szívesen tanulták meg a fiatal táncosok által bemutatott lépéseket. A bemutató végén átadtuk az ajándékainkat és megköszöntük a színvonalas szereplést, tánctanítást. Ezután mindenki a saját szállására távozott és ezen az estén már nem kellett senkit alvásra bízni.

2018. május 11. A negyedik nap

Reggel fél hétkor már a reggelinél sorakoztunk. Hét órára tűztük ki az indulást, amit tudunk is tartani. Az úti-célunk Segesvár volt. Sétáltunk Segesváron, történelmi ismereteket elevenítettünk fel az 1848-49-es szabadságharcról, a segesvári ütközetről, érdekességeket meséltünk Drakula-grófról. Megnéztük a História Múzeumot és koszorúztunk a Petőfi szobor előtt.

A programok végén elköszöntünk az idegenvezetőnkől, és hazafelé vettük az irányt.

Hosszú út állt előttünk. A buszon megbeszéltük a Segesváron látottakat, mindenki elmondta, hogy mi tetszett neki a legjobban a négy napos programból.

Hazafele megálltunk a Kirányhágón, ahol búcsút vettünk Erdély gyönyörű hegyeitől, érintetlen tájaitól.

Hazaérkezés: este 21 órakor. Találkozás a szülőkkel. A viszontlátás öröme.

Értékelő óra

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol legyünk benne” (Tamási Áron)

Levetítettük az Erdélyben készült képeket, videókat. A tanulók is beszámolhattak arról, hogy mi tetszett nekik a legjobban. Melyik város, melyik esemény, természeti képződmény ragadta meg leginkább a képzeletüket. Az órát székely népdalokkal kezdtük, majd a beszámolókat, vetítéseket egy kis "számonkéréssel" zártuk.